

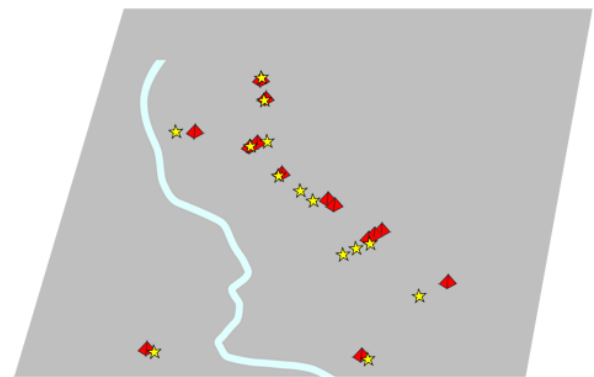
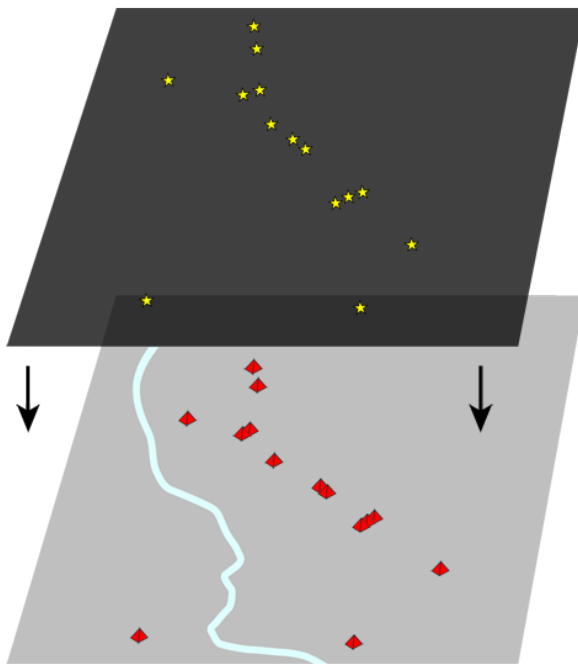
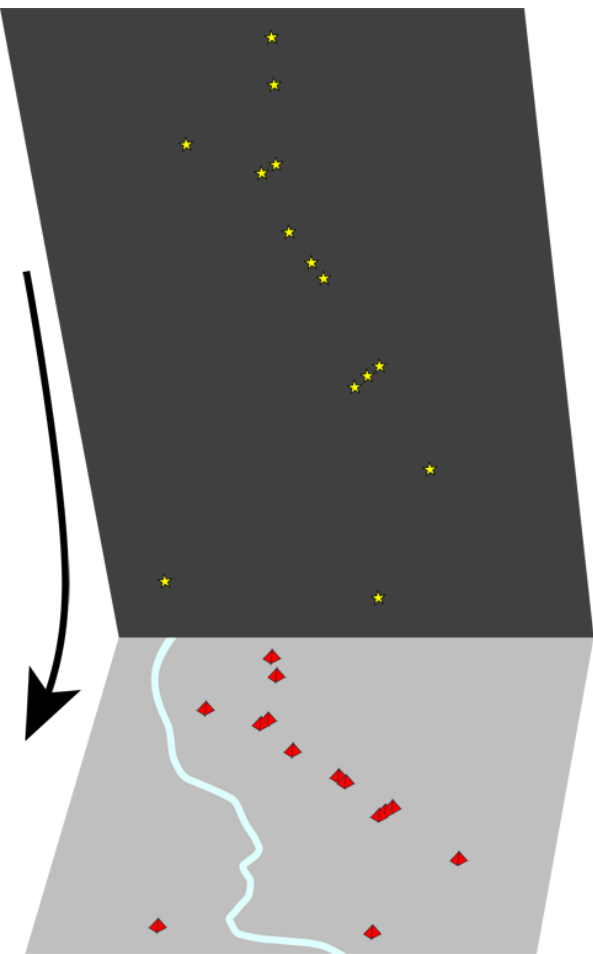
WERKEN TONEN

Soorten tentoonstellingen en locaties

Geschiedenis

Soorten opstellingen

THE MISSING SCRIPT

ROBERT DEVRIENDT / 2016 OIL ON CANVAS PAINTINGS N° 17,18,19,20

manieren van tentoonstellen

Actueel

The white box

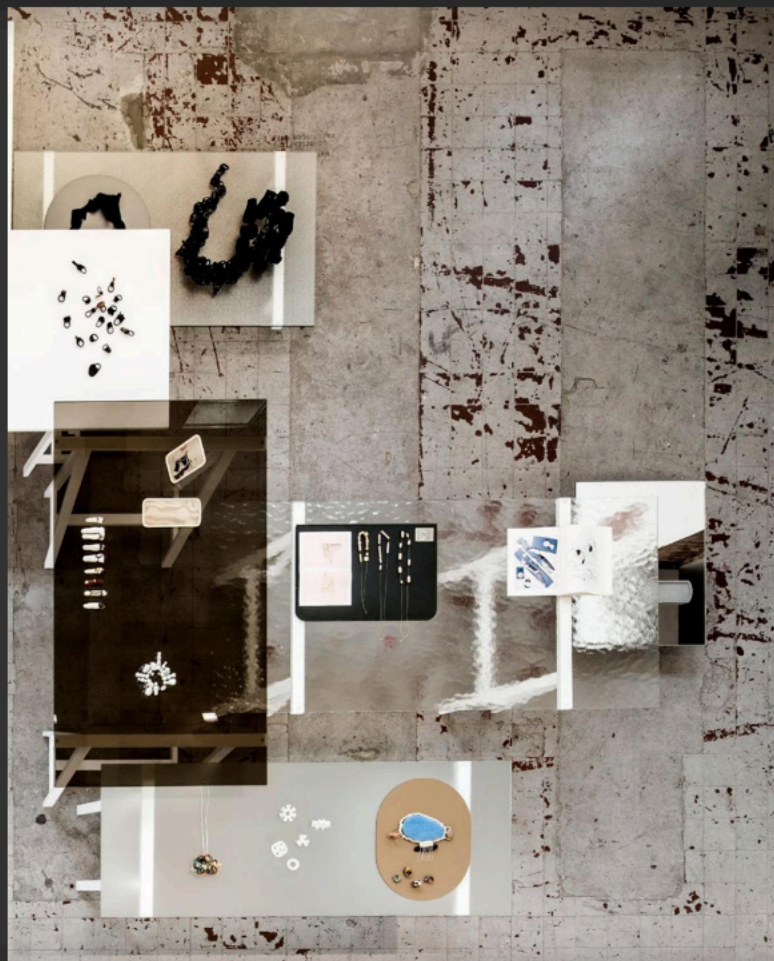
De sokkel

De witte muur

Druk op esc om het volledige scherm te sluiten

de
KUNST
van het
TENTOONSTELLEN

WAT TOON JE?

Het is zover: je bent klaar om je werk te tonen aan het publiek. Misschien sta je te popelen om zoveel mogelijk te tonen. Maar pas op! Overdaad schaadt. Niets zo erg als een tentoonstelling waar te veel werk op elkaar gepropt hangt of staat. Dus: doseer en overlaad je bezoekers niet. Laat wat ademruimte en toon enkel werk waar je volledig achter staat.

Denk eraan dat een goede tentoonstelling vooral het verhaal moet vertellen dat jij met de bezoeker wilt delen. Een tentoonstelling maakt immers, net als je creaties zelf, deel uit van je oeuvre.

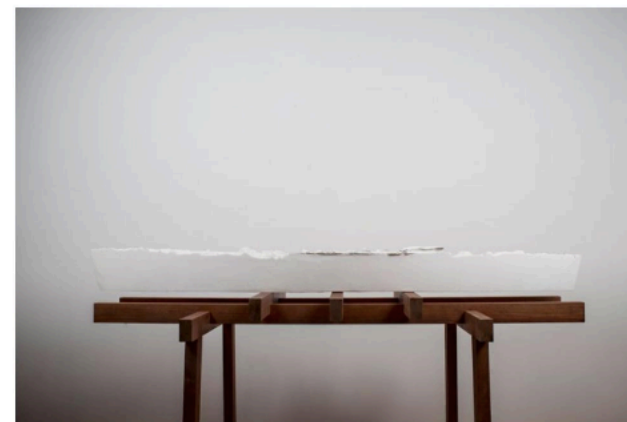
Het is daarom erg belangrijk om op voorhand een goede selectie te maken. Daarbij kan het heel nuttig zijn om de hulp in te roepen van een buitenstaander die wat afstand van je werk kan nemen en met een frisse blik mee kan helpen selecteren.

- 6 -

Ergo in de Sint-Bartholomeuskerk in Munde. © Gemeenschapscentrum 't Groenendal

Een bijzondere sokkel die perfect aansluit bij het werk kan het een echte meerwaarde geven. Lora Rabaut, Music Matter, Ship Song. © Stephanie Van de Velde

SOKKELS

Er zijn verschillende types sokkels in uiteenlopende materialen. Vierkant, rechthoekig of rond, in hout, metaal, pvc, plexi... Soms kan je ook voor een sokkel kiezen die inhoudelijk aansluit bij het werk.

Kies een sokkel in verhouding en in relatie tot je werk. Visueel komt een groot werk op een te kleine sokkel wat potsierlijk over. Dat geldt ook voor een klein werk op een te grote sokkel.

Kunstwerken kan je best op ooghoogte plaatsen. Een sokkelhoogte van ongeveer 1m10 is ideaal. Soms kan een werk een andere kijk vragen. Je kan er dan voor kiezen om je werk laag of net hoger in de ruimte te presenteren.

Niet elk driedimensionaal werk vraagt een sokkel.

Een sculptuur van een figuur, levensgroot en ten voeten uit, kan je bijvoorbeeld beter op wandelniveau van de bezoeker plaatsen, zodat ze elkaar per toeval lijken te ontmoeten. Tenzij je natuurlijk het beeldhouw- werk bewust vanop een pedestaal op de bezoekers wil laten neerkijken.

Ook bij een locatietoonstelling kan je sculpturen en installaties soms beter integreren in de ruimte door de omgeving als sokkel te laten fungeren. Vaak is extra tentoonstellingsmeubilair overbodig en laat je je werk beter de directe dialoog aangaan met de context waarin je het toont.

Ruimte-indeling

Hoe stel je je werk op? Plaats je alles op het gevoel door elkaar of bedenk je een rode draad? Hang je je werk dicht op elkaar of laat je veel ruimte? Behoud je de openheid van de ruimte of deel je ze op door middel van panelen?

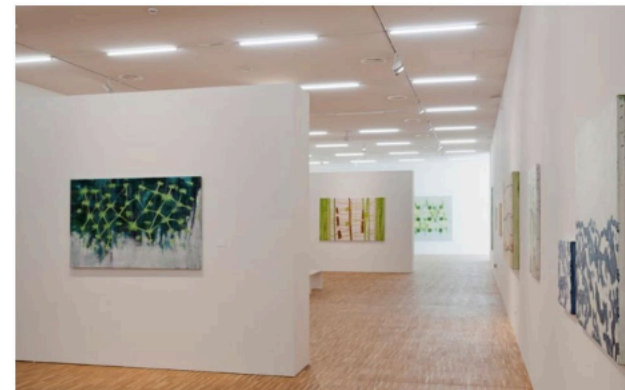
Hoe je je werk verdeelt in de ruimte, hangt af van:

- het verhaal dat je wil vertellen (thematisch, chronologisch...)
- het aantal werken
- de vorm en de eigenschappen van het werk
- de vorm en de eigenschappen van de tentoonstellingsruimte
- de lichtinval
- de toegankelijkheid van de ruimte

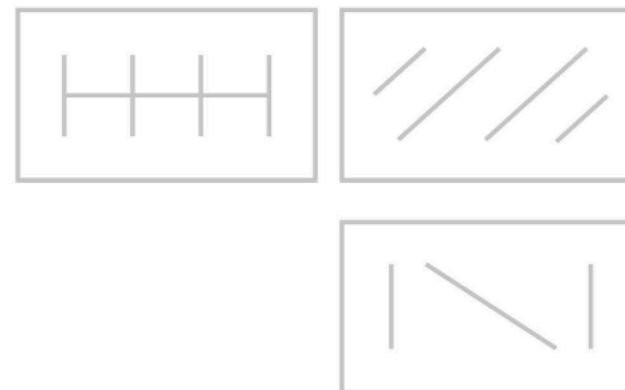
Denk bij het indelen ook aan de **circulatie**, de plaats waar bezoekers binnenkomen en hun looprichting. Prikkel de aandacht van de bezoeker en hou zo een bezoek aan je expo tot op het einde spannend en fris.

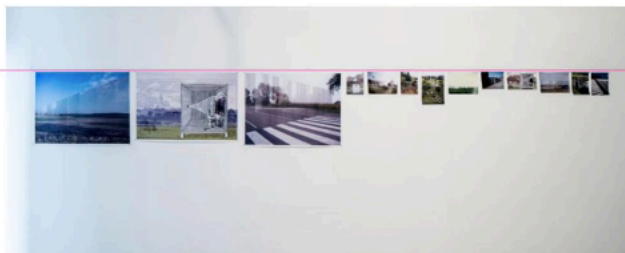
Bouw je tentoonstelling op als een muziekstuk met een **eigen ritme en verschillende thematische lijnen**, met een opener, een middendeel en een slotakkoord. Beschouw de tentoonstelling als een totaalwerk en niet als een opsomming van losse werken.

Je kan **dieptewerking** creëren door tentoonstellingsblokken of panelen dwars of geschrant op te stellen. Dit lokt nieuwsgierigheid uit bij de bezoeker en doet hem zin krijgen naar meer. Eventueel kan je bij grotere tentoonstellingen ook enkele pauzes inlassen door gebruik te maken van ruimteverdelers of door zitelementen op te stellen.

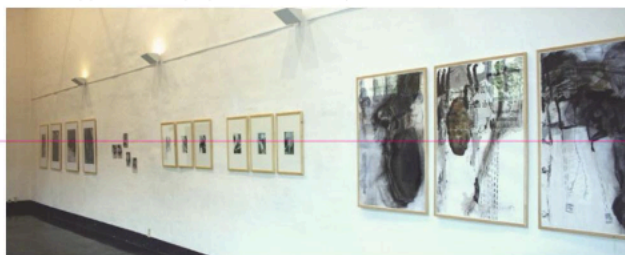

Katrin Kamrau, tentoonstelling Prijs Beeldende Kunst Provincie Antwerpen, de Werende, 2014. © Michiel de Cleene

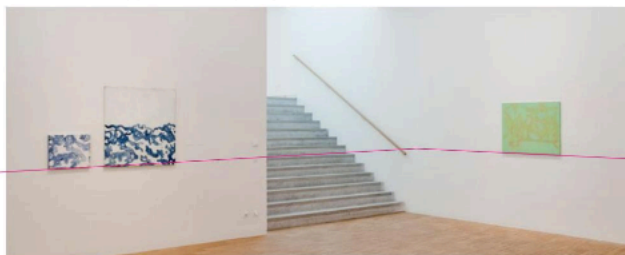

Werken uitgelijnd op basis van de bovenlijn. Project Pit, kunst in de open ruimte, Berglen-Heem, Z33, Huis voor Actuele Kunst. © Kristof Vanden / Z33

Kunstwerken uitgelijnd op basis van de middellijn. Dit zorgt voor rust en harmonie. Series, Antwerpen - KUNSTWERK. © Artur Erasman

Schilderijen uitgelijnd op de onderlijn. Expo Fik van Gestel, Storm en stilte, de Weranda, 2014. © Michiel de Cleene

Expert aan het woord AORTA

De werken uitzetten

- Gebruik katoenen handschoenen. Zo bescherm je beter de werken die je verplaatst. Eén uitzondering: als je een zwaar werk verplaatst, kan je best geen handschoenen aantrekken, want misschien loop je het risico dat je de grip op het werk verliest.
- Hou het werk altijd met blokjes mousse van de grond. Zo beschadig je het kader niet.

De werken ophangen

- Maak een grondplan.
- Zet de werken uit op de grond.
- Bepaal de hoogte waarop je de werken hangt.
- Bepaal de afstand tussen de werken.

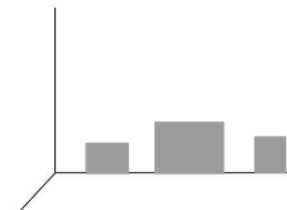
Tips

- Hang het werk zo op dat de middenlijn op ooghoogte komt, tussen 1m55 en 1m65. Dat zorgt voor een rustig geheel. Je kan hier natuurlijk wel eens van afwijken, bijvoorbeeld in een hoekje van de tentoonstelling.
- Een aanrader, maar geen 'wet': hang het grootste werk in het midden en plaats telkens kleinere werken ernaast.
- Wanneer je met heel grote kaders werkt, kan je ook een hoogte van 80 cm (van de grond af) als vaste onderlijn gebruiken.
- Het oogt soms mooier als je de afstand van het laatste werk tot de rand van de muur iets ruimer laat dan de afstand tussen de werken.
- Een snelle manier als je veel werken moet ophangen: één persoon die uitmeet en één die gaten boort. Hierbij ga je er van uit dat je per kader telkens twee ophanghaakjes voorziet, zodat je schilderij niet schuin gaat hangen.

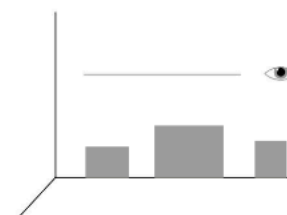
Aorta specialiseert zich in zowat alle aspecten die bij de opbouw van een expositie aan bod komen: ontwerp en uitvoering van tentoonstellings-architectuur, opbouw van expo's, professionele verpakkingen en kisten, kunsttransport...

Tips over hoe je een werk aan een wand kan bevestigen, vind je op blz. xxx

tekening 1

tekening 2

Uitgelicht met 2 spots, achter het werk. Lore Rebaud. © Stephanie Van de Velde

Uitgelicht met 2 spots frontaal. Lore Rebaud. © Stephanie Van de Velde

- 47 -

DE ZAKELIJKE KANT VAN TENTOONSTELLEN

Ja, exposeren heeft ook een zakelijke kant. Om je expositie in goede banen te leiden is het belangrijk vooraf duidelijke afspraken te maken over de productiekosten, het transport van de kunstwerken, de op- en afbouw van de tentoonstelling, de bruikleenvoorwaarden, de verzekering van de kunstwerken, de auteursrechten, de vergoedingen, enz. Niet elke expo vraagt vastgelegde afspraken op papier, maar toch kan je best oog hebben voor deze aspecten van het tentoonstellen.

Matchbox Antwerpen - KUNSTWERK
© Artur Erasmov

- 48 -

Info op de expo

EXPOMATERIAAL OP MAAT

In plaats van tentoonstellingsmateriaal te lenen, te huren of te kopen, kan je ook zelf aan de slag. Zelf een sokkel, blok, paneel of lijst maken kan een hele klus zijn. Je kan ook een vakman inschakelen. Het resultaat is maatwerk, volledig naar eigen wens en smaak!

SOKKELS

Kies een grootte die zich goed verhoudt tot je werk, in een passende kleur of materiaal.

hout: Kies een plaat die niet te zwaar is. Je hebt de keuze tussen vezelplaat, multiplex (is steviger, maar heeft nerven), MDF of een voorgeplamuurde en -geschildeerde plaat. Vanaf 10 mm dikte kan je de platen haaks op elkaar bevestigen en zo een zelfdragende constructie maken. Zijn de platen dunner dan 10 mm, zorg dan voor een verstevigende binnenstructuur van panelen.

metaal: Voor een sokkel in metaal heb je de keuze uit L-, T- en U-vormige metaalprofielen, vierkante, rechthoekige en ronde holle metalen buizen of volle staven die je tot een ribbenstructuur kan verlansen, bekroond door een draagvlak uit metaal, hout of ander materiaal. Je kan ook volle of geperforeerde metalen platen nemen en deze plooiën tot sokkels.

plexi: Een sokkel in plexi kan door zijn doorzichtig of doorschijnend karakter een verrassend effect opleveren. Plexi kan je laten plooiën of versnijden en lijmen tot sokkels.

pvc: Als je ronde sokkels wil, kan je kiezen voor pvc-buizen die je in allerlei doorsneden kan krijgen. Je kan ze op maat laten verzagen, ze schilderen en er een draagvlak in monteren.

karton: Misschien niet een materiaal waar je meteen aan denkt, maar de sokkels die KUNSTWERKT verkoopt, zijn volledig uit karton gemaakt. Dat maakt dat ze zeer licht zijn en dus gemakkelijk verplaatsbaar.

TENTOONSTELLINGSBLOKKEN

Een blok kan je op dezelfde wijze maken als een sokkel, maar kies wel voor iets steviger en dikker materiaal en maak de blokken wat breder om ze recht te houden.

TENTOONSTELLINGSPANELEN

Een paneel maak je het snelst uit een schilderdeur. Een dergelijke deur is gebruiksklaar, licht en bevat binnenin een kartonnen honingraatstructuur. Die zorgt dat de panelen na een tijdje niet hol trekken. Schilderdeuren kan je in een schuine hoek met haken aan elkaar bevestigen. Zo krijg je een zelfdragende structuur. Je kan ze ook tot rechte wanden samenvoegen en door middel van een stevige steunpilaar recht houden.

LIJSTEN

Profielen in verstek zagen en mooi op elkaar laten aansluiten is geen sinecure. Ook zelf passe-partouts snijden is precisiewerk en vraagt een passe-partoutsnijder met geleider.

Alle materialen kan je vinden in doe-het-zelfzaken, hobbywinkels of de vakhandel.

Tip

Zowel sokkels als tentoonstellingsblokken en -panelen schilder je best met lakverf. Het is niet alleen bestendiger tegen stoten en transport dan latexverf, maar vooral minder gevoelig voor vuile vingers.

NAAMBORDJES

Een naambordje bij een werk geeft informatie over de maker, titel en het gebruikte materiaal. Je kan er ook voor kiezen een werk zonder info te tonen om de blik van de kijker zo weinig mogelijk te sturen. Maar doorgaans is een toeschouwer gebaat bij correcte info die hem/haar een houvast biedt.

Welke gegevens op een naambordje?

Naam van maker
Titel werk
Gebruikte techniek
Jaar van ontstaan

Een naambordje hang je ofwel onder of rechts van het kunstwerk, op ongeveer 7 cm van het kader. Let er wel op dat je alle kaartjes consequent uitlijnt.

Een alternatief is om alle naambordjes samen te hangen.

PRIJSKAARTJES

Prijskaartjes kan je naast of onder het werk hangen. Maar het is discretier om een meeneemblaadje te voorzien waarop je een overzicht geeft van het werk dat je te koop aanbiedt, met technische gegevens en de vraagprijs.

PLATTEGROND

Een blad met een plattegrond dat duidelijk maakt welke werken je in de expositie kan vinden, kan de bezoeker helpen om het overzicht te behouden over de tentoonstelling. Zorg voor een duidelijk schema met tekst in een goed leesbaar lettertype.

Druk op esc om het volledige scherm te sluiten

de
KUNST
van het
PRESENTEREN

HET VOORBEREIDENDE WERK

*Ben je klaar om naar buiten te treden met je werk?
Dan is het belangrijk dat je weet wat je wil bereiken en dat
je jezelf als kunstenaar leert positioneren. Wil je een publiek
bereiken met je kunst, dan is het ontleiden van je eigen situatie
een noodzaak.*

Je zelf presenteren = jezelf situeren

*Je werk presenteren begint bij een grondige
analyse van je werk, de artistieke sterkte ervan,
je drijfveren, je uiteindelijke doel. Zo krijg je een
helder beeld van hoe je je werk kan/wil presenteren
en wat een goede presentatie voor jou inhoudt.*

Een goede analyse maakt het gemakkelijker om je traject
uit te stippelen, je doelen uit te schrijven en voor jezelf
duidelijk te maken waar je met je kunst naar toe wil (en
in welke tijdsperiode).

Hou voor ogen dat het geen rechtlijnig parcours zal
zijn. Je zal stapsgewijs moeten werken én met de nodige
ziesprongen. Het is belangrijk dat je je proces voortdu-
rend evalueert. Durf conclusies trekken wanneer een
poging niet tot het verwachte resultaat heeft geleid.

Zoek een eerlijk antwoord op vragen als:

- Wie ben ik als kunstenaar?
- Wat zijn mijn drijfveren? Waarom doe ik het?
- Wat voor werk maak ik? Hoe omschrijf ik zelf mijn werk?
- Voor wie werk ik?
- Ben ik klaar om te exposeren?
- Onder welke voorwaarden?
- Wat maakt mijn werk bijzonder, innovatief?
- Wat is mijn uiteindelijke doel?
- Op welke manier wil ik dat bereiken?
- Sta ik open voor kritiek op mijn werk?
- Welk publiek wil ik winnen voor mijn kunst?
- En waar vind ik hen?

Kunstenaar aan het woord

GREET VAN AUTGAERDEN

Op eigen tempo bouwt Greet Van Autgaerden aan een oeuvre, waarmee ze stilaan een vaste plek in de Belgische hedendaagse schilderkunst aan het innemen is. Uitgebreid netwerken of promotie voeren voor eigen werk is aan deze kunstenaar niet besteed, maar met een slimme keuze van middelen slaagt ze er wel goed in om haar werk in de kijker te plaatsen. Zo vertelt ze hier over het belang van wedstrijden, goede teksten en portfolio's.

Na je opleiding schilderkunst aan Sint-Lukas Brussel nam je deel aan heel wat wedstrijden. Zo won je onder meer de Gaverprijs Waregem, de Prijs voor Tekenkunst van Ronse en de Grote Prijs Ernest Albert. Is deelnemen aan wedstrijden belangrijk om met je werk naar buiten te komen?

Het is vooral belangrijk om er de juiste wedstrijden uit te pikken, met werk van kunstenaars dat je goed en waardevol vindt. Ik het erop hoe de jury is samengesteld en wie de prijs eerder won. De Prijs voor Tekenkunst van de Stad Ronse bijvoorbeeld is hoog aangeschreven en is een referentie voor tekenkunst. Ik heb vaak deelgenomen aan wedstrijden, ook uit financiële overwegingen. Met het prijzengeld betaalde ik mijn materiaal. Nu zet ik er minder op in, omdat het niet altijd goed is voor je carrière.

'Aan wedstrijden deelnemen is een goede manier om werk te tonen. Maar je moet er ook op het juiste moment mee ophouden'

Zou je beginnende kunstenaars aanraden om zich in te schrijven voor wedstrijden?

Zeker, het blijft een goede start om werk te tonen. Maar je moet er ook op het juiste moment mee ophouden.

Werkte jij van bij het begin met een portfolio?

Ja, ik heb altijd gezorgd dat ik over een nieuwe, geactualiseerde versie beschikte. Mijn portfolio is geëvolueerd van een gedrukt document naar een voorstelling op cd-rom en een pdf-bestand, om uiteindelijk in een echt

boek te eindigen. Je bij een wedstrijd voorstellen aan de hand van een gedrukt exemplaar van je portfolio volstaat niet meer: de meeste jury's vragen ook een digitale versie. Ook een verzorgde website is sterk aan te raden.

Op jouw website vind je naast een eigen tekst, ook bijdragen van curatoren en kunstfilosofen. Zie je teksten als een onmisbaar element om je werk voor te stellen?

Onder meer Stel Van Bellinghen en Willem Elias schrijven een tekst naar aanleiding van een tentoonstelling of project. Zelf stop ik vooral heel wat tijd en moeite in teksten voor projectdossiers en subsidieaanvragen. Eigenlijk net zoveel tijd als in het schilderen zelf. Want het is niet evident om een abstract en ingewikkeld thema in een begrijpelijke tekst te gieten. Er zijn erg veel invalshoeken in mijn werk en dat is ook voor mezelf soms verwarrend. Daarom heb ik een heel bestandssysteem per item, waar ik regelmatig aan verder schrijf. Als ik een tekst nodig heb voor een aanvraag, heb ik meteen een aantal goede inhoudelijke linken bij de hand.

Welke tips heb je voor startende kunstenaars die een eerste stap willen zetten naar professionalisering?

Als ik terugblik op mijn eigen verhaal, zou ik aanraden om voorzichtig te zijn met samenwerkingen. Ik ben een aantal commerciële samenwerkingen aangegaan. En dat had ik beter minder gedaan. Zeker als je jong bent, is het moeilijk om rustig te blijven. Maar je moet niet te snel denken dat het niet goed gaat als er zich weinig kansen aandienen. Het is heel onvoorspelbaar en als je in die stille periode teveel zorgen maakt, blokkeert dat onnodig je werk. Kortom, het is soms goed om langere tijd in de luwte te werken. Maak gebruik van deze stille periode om je werk meer solide te maken. Want voor je het weet valt er een uitnodiging voor een nieuw project in de bus.

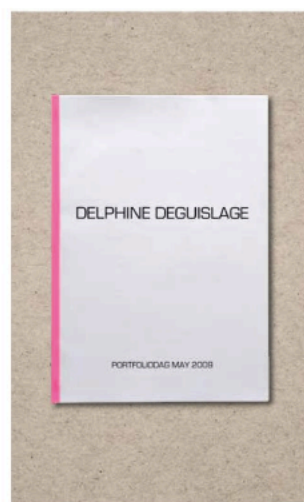
Papieren portfolio

Nu je weet wat een portfolio inhoudelijk moet bevatten, bekijken we even de mogelijkheden om de presentatie ervan te verzorgen. Een originele insteek geeft je portfolio een uniek en bijzonder karakter en vertelt op die manier iets over je aanpak en intenties als kunstenaar.

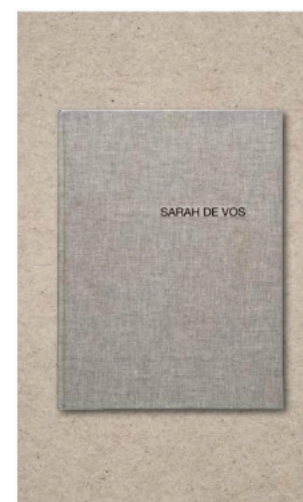
Een paar tips:

- Je hoeft niet meteen van start te gaan met een ingebonden portfolio. Als eerste oefening kan je vertrekken van een map met insteekmapjes. Zo kan je snel bladen toevoegen met nieuw werk of afbeeldingen van plaats verwisselen.
- Laat je je portfolio afprinten in een speciaalzaak, kies dan meteen voor inbinden. Hou het sober en functioneel.
- Beschik je al over een mooie digitale portfolio en wil je een papieren versie maken? Er zijn nogal wat onlinediensten die de mogelijkheid bieden om je document in boekvorm om te zetten. Consulteer de voorwaarden en je zal merken dat het niet echt duur hoeft te zijn.
- Ben je handig met het inbinden van boeken, dan moet je daar uiteraard gebruik van maken. Het geeft je portfolio een extra touch. Overdrijf echter niet met papiersoorten of kleuren. Hou de focus op je werk.
- Maak je een portfolio om deel te nemen aan een wedstrijd, dan kies je als presentatie misschien beter voor een map met losse bladen. Zo kunnen de verschillende leden van de jury je fotomateriaal sneller en gemakkelijker bekijken. Een boek van persoon tot persoon doorgeven, kost nogal wat tijd en daar ontbreekt het de jury tijdens een selectie wel eens aan.
- Vergeet niet je pagina's te nummeren.

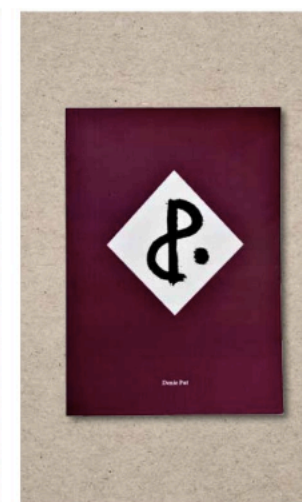
PRESENTATIE

Ingebonden met riets en daarover een fuis plakbandje, mooi in zijn eenvoud.
(Portfolio Delphine Deguislage)

Ingebonden met een handcover in textiel.
(Portfolio Sara De Vos)

Een versierde portfolio kan ook een software krijgen.
(Portfolio Doree Pei)

Welke vorm van tentoonstellen geniet jouw voorkeur (solo-, duo-, groepsexpo) en waarom? Wat zijn de voor- en nadelen?

Ik geef zelf de voorkeur aan een solo-expo waar ik twee jaar naartoe kan werken, zodat ik echt kan duidelijk maken wat mijn drijfveren zijn. Een duo-expo met een collega waarmee het goed klikt is ook boeiend, maar dan liefst met een schilder, zodat er geen vormenconcurrentie ontstaat. Als beeldhouwer ben je toch meest geïnteresseerd in de open ruimte. Maar alles hangt af van hoeveel ruimte er beschikbaar is, want galerieruimtes zijn meestal nogal bescheiden. Een groepsexpo is dan weer interessant omdat er meestal een thema aan verbonden is. Het is boeiend om te zien hoe je collega's rond hetzelfde thema nadenken en verbeelden. Nog een voordeel is dat dat soort expo's een breder publiek trekt. Dat is dan weer goed voor de verspreiding van je werk.

Kunstenaar Luk Van Soom in een interview met Kunstwerkt.

Buiten The white box

- Kerk
- Cultureel centrum
- Thuis
- In de klas
- Op instagram
- In het atelier
- Tentoonstellingsruimte
AHA!
- Op straat
- In een park
- In de publieke ruimte
- ...
- Op een camping
- In een feestzaal
- In het koninklijk paleis
- In het huis van andere mensen
- In de tuin
- Online tentoonstelling
- HORECA zaken
- Website
- Publicatie
- ...

Pierre Huyghe spreekt met Hans Ulrich Obrist over zijn idee dat tentoonstellingen ecosystemen zijn. (Youtube)

Het verlangen om afscheid te nemen van alles wat autoritair door een kunstenaar wordt beslist, voerde Huyghe opnieuw op met *Untilled*, zijn bijdrage in 2012 aan Documenta. Rond de composthoop van het Karlsaue Park liet hij een ecosysteem floreren, deels nieuw en deels bestaand. Het doel: een kunstwerk zonder kunstenaar realiseren, en een levend stuk natuur 'gewoon' tonen. Waar Huyghe aanvankelijk heeft geprobeerd om culturele mythes weer op te laden, creëerde hij met *Untilled* een nieuwe mythe: die van de kunstenaar die de natuur haar gang laat gaan, als was het einde van het antropoceen reeds aangebroken – een vooruitzicht dat als een van de grote culturele mythes van deze tijd kan gelden. (De witte Raaf)

do it (home)

Curated by Hans Ulrich Obrist

As social distancing requirements remain necessary, and many around the world are experiencing renewed calls to stay home, ICI and Hans Ulrich Obrist are expanding *do it (home)* with a new version of the project that features 55 artists' instructions. These include new commissions as well as recent contributions from *do it (around the world)* at the Serpentine Galleries and *do it (australia)*, produced by Kaldor Art Projects.

Explore this additional collection of *do it (home)* instructions that will take you away from your screens, and recreate an art experience at home. You will respond to the artists' call, follow their lead, enter their world, and realize an artwork on their behalf. When you're ready to return to the screen, share that you did it! Make connections with other doers on Instagram, **#doithome**

do it (home) was first conceived by Obrist and produced by ICI in 1995, as a collection of *do it* instructions that could easily be realized in one's own home. In Spring 2020, in response to the global impact of the COVID-19 pandemic, a new version of *do it (home)* was launched and shared through more than 50 collaborating art spaces from within ICI's international network.

In 1993, Obrist together with artists Christian Boltanski and Bertrand Lavier, conceived *do it*, an exhibition based entirely on artists' instructions, which could be followed to create temporary art works for the duration of a show. *do it* has challenged traditional exhibition formats, questioned authorship, and championed art's ability to exist beyond a single gallery space. Since then, many new artists have appeared, including *do it (museum)*, *do it (tu)*, and *do it (in school)*. Over time, *do it* has grown from 12 to over 100 sets of artists' instructions, and has been shown in more than 150 art spaces.

do it
(home)

Tentoonstellen met een klas

Oefeningen:

- Wat is de slechtse plaats waar jouw kunstwerk kan terechtkomen?

Oefeningen:

- Bekijk elkaars kunstwerken. Wat is gemeenschappelijk? Is er een thema? Een beeldelement?
- Bestudeer de ruimte, waar is de ingang? Wat voelt als een natuurlijke flow om rond te wandelen, wat helemaal niet?
- Als je de ruimte verkend hebt, kunnen jullie een volgorde voor de werken bedenken?

Oefeningen:

- Als je een tentoonstelling voor een paard zou moeten bedenken, één voor een konijn en één voor een vlieg, hoe zouden deze tentoonstellingen dan van elkaar verschillen?
- Als een alien jouw kunstwerk zou komen bekijken, wat zou je dan willen dat hij/zij/het ervaart?

SLOT

Entropie, de wet van de smeltende
ijsblokjes